

Доволни отъ ауденцията, която имаме при лордъ Дерби, ние бѣхме не по-малко доволни и отъ самия фактъ, че бѣхме просто приети и изслушани като прѣдставители на единъ народъ безъ свое правителство и извѣстенъ послѣдне само по своитѣ страдания.

Тѣй доволни и съ таквоя настроение, ние сѣция день, 20 септемврия (2 октомври) вечерята, часа пакъ по 10, ходихме при директора на Daily News. Той ни посрѣщна съ истинска радостъ и доволенъ и той самъ отъ успѣха ни, че сме били приети отъ лордъ Дерби. „Това е, ни каза, голѣма сполука, защото сегашното английско правителство, както знаете, е май туркофилско. Подъ натиска на общественото въ Англия мнѣние, което живо съчувствува днесъ къмъ бѣлгарския народъ, като възстава сжщеврѣменно противъ турскитѣ свирѣпства, то не ще посмѣе вѣроятно да излѣзе да защищава съ оржжие, както въ крѣмската война, Турция, а и вашата сега аудиенция ще съдѣйствува може би до нѣкъдѣ въ това отношение. Впрочемъ, самъ лордъ Дерби е уменъ и умѣренъ нашъ държавенъ мжжъ и той не отива до крайности. Неговитѣ лични симпатии къмъ Турция въ днешно врѣме сж много съмнителни. Въ всѣки случай, обаче, правителството сега не ще да се закача Турция“. Слѣдъ това директорътъ ни помоли да му дадемъ една бѣлѣжка за нашето свиждане съ лордъ Дерби, което и направихме. Въ сжщо врѣме той ни посвѣтва да се погрижимъ да се прѣведатъ часъ по-скоро на английски мемоарътъ ни и писмото ни до кралица Виктория, за да се обнародватъ уврѣме както въ Daily News, така и въ други английски вѣстници. По негово пакъ указание ние се отнесохме за тая цѣль до единъ авторитетенъ прѣводачъ, който и извърши подиръ 3—4 дня тоя трудъ срѣщу едно възнаграждение отъ четири английски лири и единъ шелингъ.